

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/66/2019
Identifikačné číslo spisu: 7117211897
Dátum vydania rozhodnutia: 24.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7117211897.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, proti žalovanému: RETAX s.r.o., so sídlom Grunt 30, 044 25 Medzev, IČO: 36 571 423, o určenie právneho dôvodu, výšky, poradia a vymáhateľnosti popretej pohľadávky, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/11/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. januára 2019, č. k. 4CoKR/14/2018-90, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 30. januára 2019, č. k. 4CoKR/14/2018-90 potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 19. decembra 2017, č. k. 32Cbi/11/2017-57, ktorým súd prvej inštancie určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky prihlásenej v reštrukturalizačnom konaní vedenom pod sp. zn. 26R/4/2016 konkretizovanej vo výroku rozsudku a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v spore nebola preukázaná úhrada prihlásenej pohľadávky zo strany žalovaného, keď ním predložené pokladničné doklady preukazovali vzhľadom na uvedené variabilné symboly úhradu iných záväzkov, ktoré mal voči právnenému predchodcovi žalobcu (voči Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s.). Z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že reštrukturalizačný správca poprel žalobcom prihlášenú pohľadávku nedôvodne.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 2. mája 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

2.1. Namietanú vadu zmätočnosti videl dovolateľ v tom, že odvolací súd bol povinný nariadiť na prejednanie odvolania pojednávanie, nakoľko nebol splnený ani jeden z predpokladov, kedy môže súd rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania, podľa § 177 ods. 2 C. s. p. V dôsledku uvedeného

nesprávneho postupu mu odvolací súd znemožnil vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom. Následne bez bližšej konkretizácie žalovaný v texte dovolania citoval viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Českej republiky a vymenoval viaceré čiastkové práva, ktoré tvoria obsah ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu.

3. Žalobca vo vyjadrení z 19. júna 2019 navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, konajúca zamestnancom s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie žalovaného treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd k namietanej vade zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. uvádza nasledovné:

5. Pokiaľ ide o námietku žalovaného - že odvolací súd rozhodol o odvolaní bez nariadenia pojednávania, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky - dovolací súd poukazuje na znenie ustanovenia § 385 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého odvolací súd nariadi pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

5.1. Podľa § 378 ods. 1 C. s. p. sa na konanie na odvolacom súde primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

5.2. Ustanovenie § 385 ods. 1 C. s. p. je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k ustanoveniu § 177 C. s. p., na ktoré vo svojom dovolaní odkazoval žalovaný. Na odvolacie konanie vzhľadom na osobitnú právnu úpravu pojednávania na odvolacom súde obsiahnutú v ustanovení § 385 ods. 1 C. s. p. je vylúčená (primeraná) aplikácia ustanovenia § 177 ods. 1 C. s. p., v ktorom je upravená povinnosť nariadiť pojednávanie v konaní na súde prvej inštancie (vrátane výnimiek upravených v ods. 2, kedy pojednávanie nie je potrebné nariadiť).

5.3. Zároveň dovolací súd uvádza, že o tom, či je potrebné vo veci zopakovať alebo doplniť dokazovanie, rozhoduje výhradne odvolací súd a nie strana sporu (rovnako aj 2Cdo/159/2017 a 3Cdo/195/2017).

5.4. V rozhodovanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, preto je na mieste záver, že nebol dôvod pre zopakovanie dokazovania (§ 384 ods. 1 C. s. p.) a ani pre jeho doplnenie (§ 384 ods. 2 a 3 C. s. p.). Keďže pre nariadenie pojednávania nebol daný ani verejný záujem, rozhodnutie o veci odvolacím súdom bez nariadenia pojednávania je postupom, ktorý plne zodpovedá zákonu (§ 385 ods. 1 C. s. p.). Postupom odvolacieho súdu, ktorý sa nepriechil zákonu, nebola dovolateľovi znemožnená realizácia jemu patriacich procesných práv, a nedošlo porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Z tohto dôvodu žalovaný neopodstatnene namietal existenciu vady uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

6. Nakoľko v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovanie alebo doplnenie dokazovania - a odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho ustálil súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania - neobstojí ani námietka dovolateľa, že odvolací súd rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania mu znemožnil vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom. V tejto súvislosti len ako poznámku dovolací súd v krátkosti uvádza, že realizácia predmetných práv bola žalovanému v plnej miere umožnená v konaní pred súdom prvej inštancie.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. Preto najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

8. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli (k tomu viď judikát č. R 72/2018).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.